

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՒԲԵՆԻԱՅ

ԳԱՂԱՔ ԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՑՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Լ աւաւորեալ Եւրոպիոյ օրադի իրները ըստ մեծի
մասին զբաղեալեն Հռոմի Ա. Գահին կայյր ընթաց-
քին վերայ ՚ի մասին Շատրին անձնական անսխալու-
թեան զարգագետութեանը՝ զոր կուզե հաստատել-
աբի զերական կոչուած Ճողովոյն մեծագոյն մասին
հաւանութեամբը : Առոյգ է թէ փոքրագոյն մասը՝
որուն մէջ երեւելի Ըստուածարաններ և հոչակաւոր
աւենախօսներ կըզանուին, կըբողոքե ամենայն զօր-
ութեամբ և բանաւոր փաստերով այսպիսի ապօրինա-
ւոր վարդապետութե մը գէմ, բայց ՚ի զուր քանզի
անդբալեւուական կամ Ֆիզիկիթական կուսակցութիւ-
նը, որուն պաշտպան հանդիսացած է Ա. Պապը,
զօրաւոր է յոյժ թուով, հետեւ աբար տարակոյս չկայ-
թէ իրենց խօսքը յառաջ պիտի տօսնին ՚ի վասնզ
կորստեան Հռոմէ ական եկեղեցւոյն և պատպական աշ-
խարհական իշխանութեան : Քանզի կը հաստատեն
թէ Կազդիոյ կառավարութիւնը, որ Հռոմի տիեզե-
րական Ճողովոյն մէջ գեսպան մի յուղարիելու իւր
պահանջումը ետ թողուցեր է, միաք ունի դազդիս-
կան զօրքը Չիզիթա-Ա էքիայէն ետ կանչել և ան-
օդ նական թողուլ Հռոմի աբունիքը :

Փարիզի 1. ԱՅՆ օրադիրը՝ Պատրին անսխալութեան վարդապետութեանը նկամամբ հետեւալ յօդուածը կը հրատարակէ , որուն վերայ մար ընթերագողաց ու շաղբարութիւնը կը ընթափիւ մէ .

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ Ք

Իրաւաբանական ազգային լողուած մի :

Երբոր Առյօթան Առհամմետ Բ. Կոստանդնուպոլիս
առաւ, ու Բիբղանգեան կայսրութիւնը վիրցոց իսկոյն
Գունաց աղջին վրայ Պատրիարք մը քննել տուաւ (1453
ին) ու անիկա բալմանցակ այն ազգին զլուխ կամ ազգա-
պետ ճանաչեց : Առան կ նաև Հայոց ազգին համար Պատու-
այի Յովակիմ եպիսկոպոսը կ. Պօլիս բերել տարած մեր
ազգին վրայ պլուխ դրաւ (1461ին) : Առանց իշխանու-
թիւնը չէ թէ մինակ եկեղեցական էր, այլէ քաղաքա-
կան : Մինչև 1830 օսմաննան պետութեան մէջ Յունաց,
Հայոց ու Հրէից աղդապետներէն զաւ ուրիշ տպապետ
չկար : Վէկ ընդհանուր կամոն մը, ըստ' առջորութեամբ,
ըստ' օսմանցոց օրինսդրութեամբ ընդունուած էր, և այս-
ինքն այս՝ որ պատրիարքները ազգէն կընտրուին, և էր-
բոր կամ թագաւորը և կամ ազգը ժամանակուան
Պատրիարքին կառավարութենէն զահ չէին ըլլար, վար
կառնուէր, ու տեղը ուրիշը կըդրուէր : Այս կարգա-
դրութեան հիմը օսմաննան օրինսդրութեան մէջ, այս-
ինքն վկայութիւն պահանջուելուն մէջ կըգտնինք : Ա-
սով աէրութիւնը ապահով կըլլար, և հպատակ ազգները
հանդարաւ կըլլային : Անը ջատարէս պատրիարքները աէ-
րութեան մէկ պաշտուատէրը ըլլուլը, մէկալ պաշտօ-
նատեարց նման ժամանակասոր իշխանութիւն ունիին,
ցկեանս իշխանութիւն մը աէրութիւնը չճանաչեց :
Ազգերը իրենց ժողովրուլը աղդապետնին ընտրելով,
թէ՛ աէրութիւնը ապահով կըլլար անոր հստատարմու-
թեանը և խոհեմութեանը վրայ, և թէ՛ աշխերը տրտըն-
չէլու բան չէին ունենար : Ազգապետները ցկեանս ըլլ-

թիւն ունենալ։ Հոսմէ ական կաթոլիկ եկեղեցին իրեն համար ուղղակի Առաւուծմէ հաստատեալ և Հոգին սուրբքն ներշնչեալէ ըստլով, պէտք էր որ նախ և յառաջ համոզէ իւր հաւատացեալները թէ որ և մոլորութիւն կամ սխալ չկրնար իրեն մըրձենալ, և այս հաւատոյն վերայ հիմեւ իւր հոգեոր իշխանութիւնը՝ Բայց Եկեղեցին՝ ինչպէս որ իւր անուննալ կըյայանէ, հաւատացն լոց ժողովն է ներկայացուցեալ՝ ի Պապէն, կարգինաւաց սուրբ ժողովէն և՝ ի սինօդ զումարեալ և պիսկոպոսներէն։ Եւ այս մեր ըսածը այսպէս կըհաստատէ վերոյիշեալ առաջարկութեան առաջին մասը։ «Հոսմէ ական Ա. Եկեղեցին ունի զգերացոյն և զկատարեալ յառաջնութիւն իշխանութիւն՝ ի վերայ տիկեղերական կաթոլիկ եւ կեղեցւոյն, և կըհաւատաց թէ այս իշխանութիւնը ընդունած է նոյն իսկ Տեղան մերոյ լիակատար զօրութեամբը՝ յանձն սրբոյն Պէտրոսի, իշխանին առաքելոց, որուն Հոսմի Պապը յաջորդէ»։ Իսկ այժմ կուզեն որ եկեղեցւոյն անսիալութիւնը՝ միայն պապին վերաբերի։

“Առաջանեմք, կըսէ առաջարկութեան բնադիբը,
և կըսահմանեմք իբրեւ հաւատոյ վարդապետութիւն
թէ, շնորհիւ աստուածային առաջիկայութէ”, Հռոմի
Քահանայապետը չլրնար սխալիլ՝ երբոր զործելով
իբրեւ զերագոյն վարդապետ քրիստոնէից, կըսահ-
մանէ զորինչ տիեզերական Եկեղեցին կըսարտաւորի
հաւատութէ ՚ի զործ գնել կրօնի և բարոյականու-
թեան նիթոց նկատմամբ, և թէ այս անմզլորու-
թեան և անսխալութեան արտօնութիւնը կըսարածի
մենոյն նիթոց վերայ, որոնք եկեղեցւոյն անսխա-
լութեան արտօնութեանը ներկե կիյան : Եւ եթէ
մէ կը համարձակի, զոր Աստուած մի՛ արասցէ, դէմ
գնել մեր ներկայ որոշմանը, այնպիսին թե՛ղ զիտ-
նայ թէ կը հեռանայ ՚ի Ճշմարիտ հաւատոյ”:

"**Անսխալութեան** այս ինդիբը լուծելու համար ,
(զոր բանաւոր անձինքները բաղկացեալ ժողով մի
կրնար զիւրութեամբ հերքելու,) անց բայթ ռանկան

կուսակցութիւնը միայն տասնը հինգ օր պայմանաժամ
տուաւ ամեղերական ժողովոյն հարցը՝ որպէսզի ի-
րենց դիտողութիւնները և առարկութիւնները յա-
ռաջ բերեն. սակայն այսպիսի ծանրակշիռ խնդիր մի-
հերքելու համար էօ պայմանաժամը շատ քիչ էր.
բայց անդրալեռնականները իրենց նպատակը շու-
տով յառաջ տանելու համար այսպէս վարուեցան :
“Ուսաւորեալ եպիսկոպոսաց համար խօսելով,
այսօրուան Ժունիալ դե Տեղա օքազիրը կըսէ, թէ-
պիտի չհամարձակին չափել և յառաջ դնել զընդար-
ձակութիւնը վնասուն զոր այս անսխալութեան հրա-
տարակմամբը պիտի ընեն եկեղեցւոյն. բայց կըփու-
թայ յաւելցնելու թէ՝ “Ուրիշները՝ այսինքն անդ-
րալեռնականները պիտի համարձակին և պետական
հարուածը՝ ՚ի զործ պիտի գոռի և

թէ թէրութիւնը և թէ՛ աղգերը գիտէն, թէ ՚ի դիմուտածի հարկաւորութեան, անշարժար կա ՛շվրուած անձն մի կը մանաւզատիլ, ու անոր տեղ ուրիշը զննէ:

1830ին Հայոց աղգը բաժնու եցաւ : Հասմայ հետ մի ացեալ մասը զատ հասարակութիւն մը կազմեց, որնոր տէ ու թէնէն ճանչցուեցու . բայց սէրութեան կարգադրութիւնը փոփոխութիւն մը չկրկց : Այն ժամանակաւան ազգը Հոռոմէն եկող եպիսկոպոսը՝ իր եպիսկոպոս միայն լնդունելով, հարկ տեսու գնել քաղաքական Պատրիարք մ'ալ, որով օսմանեան ակրութեան առջե մէկալ աղգաց հաւասարեցաւ : Ասիկու միջնին ճամբայ ընդ էր, որով աղգը թէ՛ Հոռոմայ եկեղեցւոյն հետ միացաւ կըլար, և թէ՛ տէրութեան օրէնսդրութիւնը չը համատերէ : Ասանկ աւենց մինչեւ ցմահ Ն. Կակնեան աւրգապէտին, որ քաղաքական պատրիարքաց մերջննը թայց օմանք կրավէին որ քաղաքական պատրիարքութիւնն աւ նախագահին տան : Ն. Կակնեան վարչապետին մեռնելին եացը այս կողմնակցութեան տեսակ քեասկ բանեցուցած միջոցներով, քաղաքական Պատրիարք չըրուեցաւ, թէպէտե աղգին բազմաւոր մասը էմ կըբողոքէց : Աղգապէտութեան՝ եպիսկոպոսին իշխանութեան հետ միանալուն կոզմին էր Գ. Հասունեալը, և անոր հետ աղգին սակաւաւոր և խիստ սակաւաոր մասը : Այս կերպով ատանց աղգապէտի անցաւնինչեւ 1866, որ տարին Ալիկիլոյ կաթուղիկոս Պաֆոր Փ. մեռնելով, Հոռոմայ գահին կարգադրութեամբ կիլիոյ կաթուղիկոսական աթուուր Կ. Պօլոյ Նախապատրիան աթուուրին միայաւ : 1867ին Յուլիսի 4ին քահանցապետական ստհմանապրութեամբ կսնունչելը տրուան չէ թէ միայն այս միաթեան և կաթողիկոսին ու հակողուուց լնարտութեան վրայ, ապէս կենուուահաճար աղգապէտական ստհմանապրութեամբ կսնունչելը տրուան չէ թէ միայն այս միաթեան և կաթողիկոսին ու հակողուուց լնարտութեան վրայ, ապէս կենուուահաճար

